

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 29. studenog 2009

(Video)

Trebamo pouzdanu nadu

Draga braćo i sestre!

Na ovu nedjelju započinjemo, po milosti Bojoj, novu liturgijsku godinu, koja naravski započinje došašćem, vremenom pripreme za Rođenje Gospodinovo. Drugi vatikanski koncil, u Konstituciji o liturgiji, kaže da Crkva "u godišnjem ciklusu razvija svekoliko Kristovo otajstvo, od utjelovljenja i rođenja sve do uzašašća, do dana Pedesetnice i do očekivanja blaene nade i dolaska Gospodinova". Na taj način, "slaveći uvijek iznova otajstva otkupljenja, ona otvara vjernicima bogatstva krjeposti i zasluga svojega Gospodina, tako da na neki način postaju prisutnima u svako vrijeme te vjernici s njima dođu u dodir i napune se milošću spasenja" (Sacrosanctum Concilium, 102.). Koncil insistira na činjenice da je središte liturgije Krist, poput sunca oko kojeg, kao u svijetu planeta, krue Blaena Djevica Marija – koja mu je najblia – a zatim mučenici i ostali sveci koji "na nebesima pjevaju Bogu savršenu hvalbenicu dok nas zagovaraju" (ondje, 104).

To je stvarnost liturgijske godine promatrana, da tako kaemo, "s Boje strane". A sa strane – recimo – čovjeka, povijesti i društva? Koju vanost moe imati? Odgovor na to pitanje sugerira nam upravo došašće, koje danas započinjemo. Suvremeni svijet treba prije svega nadu: trebaju je narodi na putu razvoja, ali također oni ekonomski razvijeni. Sve više primjećujemo kako se nalazimo u jednoj jedinoj barci i da se moramo svi spasiti. Prije svega primjećujemo, vidjevši kako se ruše lane sigurnosti, da trebamo pouzdanu nadu, a ona se nalazi samo u Kristu, koji, kao što kaže Poslanica Hebrejima, "isti je jučer i danas i zauvijek će biti isti" (13,8). Gospodin Isus je došao u prošlosti, dolazi u sadašnjosti i doći će u budućnosti. On obuhvaća sve dimenzije vremena, jer je umro i uskrsnuo, on je "ivi" i, dok dijeli našu ljudsku krhkost, ostaje zauvijek i nudi nam samu Boju

postojanost. "Tjelesan" je kao i mi, a opet "stijena" kao Bog. Svaki onaj koji teži za slobodom, pravdom i mirom može se iznova pridići i uzdići glavu, jer je u Kristu oslobođenje blizu (usp. Lk 21,28), kao što čitamo u današnjem Evanđelju. Moemo stoga reći da se Isus Krist ne tiče samo kršćana, i samo vjernika, već svih ljudi, jer je On, koji je središte vjere, također temelj nade. A upravo je nada ono što svako ljudsko biće neprestano treba.

Draga braćo i sestre, Djevica Marija u punini utjelovljuje čovječanstvo koje živi u nadi utemeljenoj na vjeri u Boga oca. Ona je Djevica došašća: snano je prisutna u sadašnjosti, u onom "sada" spasenja; u svojem srcu sabire sva prošla obećanja, i upravljena je ka budućoj punini. Stupimo u njezinu školu, kako bismo uistinu zakoračili u ovo vrijeme milosti o prigrlili, s radošću i odgovornošću, Božji dolazak u našu osobnu i društvenu povijest.

Nakon Angelusa:

Dana 1. prosinca obilježava se Svjetski dan borbe protiv AIDS-a. U mojim su mislima i molitvama sve osobe pogođene tom bolešću, a napose djeca, najsiromašniji, svi odbačeni. Crkva se ne prestaje rtvovati u borbi protiv AIDS-a, kroz institucije i osobe koje se tome posvećuju. Pozivam sve da daju vlastiti doprinos svojom molitvom i konkretnom pozornošću, kako bi oni koji su zaraeni virusom HIV-a osjetili prisutnost Gospodina koji daje utjehu i nadu. elja mi je, na kraju, da se, putem sve većih i koordiniranih napora, zaustavi širenje i suzbije tu bolest.